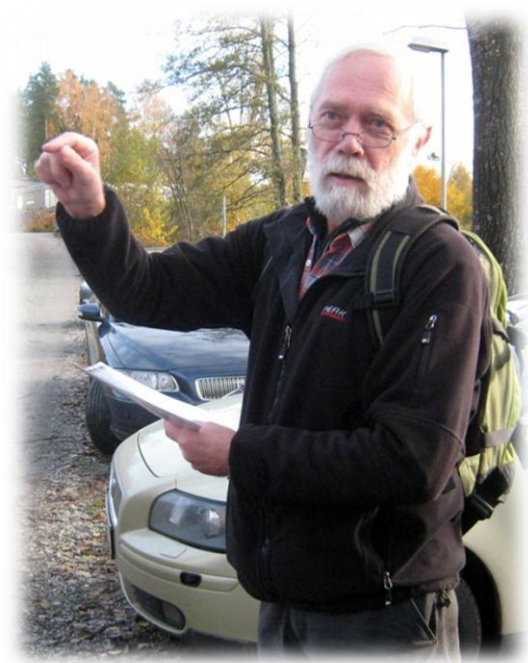

Tillbaka på banvallen

Som gammal banvaktsson, uppvuxen på en järnvägsstation vid inlandsbanan i södra Jämtland, blev det lite av en nostalgitripp när jag, tillsammans med 22 andra SPF:are och en fyrfota vän, fick tillfälle att vandra på den gamla banvallen mellan Krägga och Ekolsund. Utflykten leddes av vår nye vandringsledare Kent Magnusson, som denna dag (den 22 oktober anno 2012) debuterade i SPF-sammanhang.

Kent har länge varit och är fortfarande djupt engagerad i Friluftsförbundet och har därför lång erfarenhet av friluftsliv.

Kent berättade att det under 1850-talet pågick en intensiv debatt om huruvida den västra stambanan från Stockholm till Göteborg skulle dras norr eller söder om Mälaren. Beslutet (baserat på tunga argument av självaste Nils Ericsson) blev att gå söderut från Stockholm, vilket innebar att det vid den tiden inte blev någon järnbana i våra trakter. Västra stambanan var klar att invigas 1861 .

Det skulle dröja ända till 1876 innan det vi idag känner som Mälarbanan började trafikeras mellan Stockholm och Västerås. På senare tid har Mälarbanan moderniserats och fått dubbelspår och många nya sträckningar. År 1995 blev sträckan mellan Bålsta och Ekolsund klar och därmed frigjordes den gamla banvallen mellan dessa orter.

Och - nu skulle vi få tillfälle att vandra på denna vall mellan Krägga och Ekolsund!

Kommunen har här gjort en fin insats när man förvandlat den gamla banvallen till en lättgången vandringsled.

Längs leden står fortfarande de stolpar som en gång bar upp elledningarna efter elektrifieringen som blev klar 1935.

När vi gick mot Ekolsund passerade vi många vackra scenerier när en härlig höstsol fick de gulnande lövverken att skimra och spegla sig i Mälarens vatten. Vi såg också många fina byggnader och andra intressanta tingestar.

Kaj (t.v.), som var med på utflykten, bor i Krägga och träffade på en granne vars hustru just blivit den 1000:de medlemmen i vår förening!

När vi kom fram till vändpunkten för vår vandring, Ekolsunds gamla järnvägsstation, kunde vi beundra det pietetsfullt renoverade stationshuset, som nu är en privatbostad.

Vid vändpunkten plockade vi också fram vår medhavda matsäck, som smakade alldeles utmärkt på den soldränkta stationsplanen.

Anette väckte uppmärksamhet när hon släckte törsten, men hon hävdade bestämt att flaskan innehöll oskyldig diväteoxid.

Efter lunchuppehållet i det fria vände vi så hemåt.

Under återtåget fick vi lära oss grunderna i Geocaching, d.v.s. skattjakt i naturen med hjälp av GPS. Ganska snart blev vi varse att den mycket populära skattjakten kan

vara nog så påfrestande när man tvingas undersöka de mest underliga och svårtillgängliga gömställen.

Men trägen vinner och ibland lyckas man hitta den eftertraktade skatten (cachen).

Troligen fick de Geocach-bitna nya anhängare under demonstrationen på väg tillbaka till Krägga.

Med på utflykten var även en fyrbent krabat (tik) med namnet Evo-ra. Hon var för övrigt den enda i sällskapet som tog tillfället i akt och badade i Mälarens böljor!

Text: Bo Hansson (banvaktssonen)

Foto: Ulla Runberg och Bo Hansson

Mer information om Ekolsunds stationshus finns [HÄR!](#)